

Ἡ ΤΟΣ Δ΄.
ἌΡΙΘ. 168
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
 Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Ἱστορικῆς Γραπείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1882.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1882

Φίλιππε μου Ἀσμοδαῖε!

Μὲ παρεκάλεσες νὰ σοῦ περιγράψω τὴν Πρωτομαγιά καὶ ἵνα ὀλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τὸ πράξω, μὴ γινώσκων ὅτι ἡ Πάραγγελία σου ἦτο διαβολικὸν τέχνασμα διὰ νὰ μὲ κάμῃς νὰ ἐνειρευθῶ τὸ καλοκαίρι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος. Ὅτε ἐξύπνησα τὴν πρῶτην τῆς παραμονῆς, τῆς χαριτωμένης αὐτῆς ἡμέρας, ἐνθυμήθην τὴν ὑπόσχεσίν μου· ἀλλ' ἤσθαι μὴν ψυχὸς φοβερὸν. Ἦνοιξα τὸ παράθυρόν μου καὶ εἶδα... Ὁ ἀνεμὸς ἐλύγιζε φοβερῶς τὰ δένδρα καὶ ἔσειε μὲ λύσσαν ὀλην τὴν οἰκίαν, ἡ δὲ βροχὴ ἐπιπτε κρουνηδὸν τύπτουσα τὰς βίλους τοῦ παραθύρου μου καὶ τὸ λιθόστρωτον τῆς οδοῦ. Ταυτοχρόνως ἔρριψα τὸ βλέμμα εἰς τὴν Νέαν Ἐφηρίδα ἢ ἀκτινῶς πᾶσαν πρῶτην ἀναγινώσκων καὶ μὲ ἐκπλήξιν μου παρετήρησα ὅτι αὕτη ἀναγγέλλουσα τὴν Πρωτομαγιάν προτίρησε τὴν κῆρυξιν νὰ ἐξέλθωσι, νὰ ἐξέλθωσι, νὰ ἐξέλθωσι καὶ νὰ μείνωσι, νὰ μείνωσι, νὰ μείνωσι μὲ κίνδυνόν τοῦ ν' ἀρπάσωσι, ν' ἀρπάσωσι, ν' ἀρπάσωσι, περιπνευμονίας, περιπνευμονίας, περιπνευμονίας. Σαστισμένος ἔρριψα τὸ βλέμμα εἰς τὸν Ἡμεροδείκτην μου καὶ ἐκεῖ νέα ἐκπλήξις μὲ ἐπερίεγεν· ὁ Ἡμεροδείκτης ἐσημείω μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον 30 Δεκεμβρίου 1882.

— Ἐπαλάβωσαν ὅλοι; ἐσκέφθην, ἢ ἐπαλάβωσα ἐγώ; Εἶνε δυνατόν νὰ ἦνε σήμερον παραμονὴ Πρωτομαγιάς; Εἶνε δυνατόν ὁ φίλος Καμπερόγλου, νὰ θέλῃ τὸν ὀλεθρὸν ὄλων τῶν ἐνδρῶν τῶν τοῦ καὶ νὰ στέλλῃ αὐτοῦ εἰς βέβαιον θάνατον; Εἶνε δυνατόν νὰ ἐκδιμῆθην ἐπτά μῆνας ὡς ὁ Ἐπιμενίδης, ἐνῶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν προτεραίαν δὲν ἀνέγνωσα καμμίαν ἀπολογία τοῦ Σωτηροπούλου;

Τοιαῦτα διελογιζόμεν καθήκοντος καὶ θερμαινόμενος πλη-

σίον τῆς ἐστίας; μου καὶ παρατηρῶν τοὺς διαβάτας σπεύδοντας μὲ τὰ ἀλεξιβρόχια, βυθίζομένους μέχρι γόνατος ἐντὸς τοῦ πηλοῦ καὶ κουκουλωμένους μὲ βαρέα ἐπανωφόρια. Μετὰ τὰς σκέψεις μου δὲ ταύτας ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἐξέλθω καθόλου ἐξω τῆν ἡμέραν ἐκείνην. Διότι δυσὶν ἄτερον: ἢ τῷ ὄντι ἐλοιμῆθην ἐπὶ ἐπτά μῆνας καὶ τότε θὰ ἐγενόμην κατὰ γέλαστός διότι οὐδὲ γὰρ θὰ ἐγίνωσκον ἐκ τῶν συμβάντων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ θὰ ἠρώτων καὶ θὰ ἔλεγον ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἢ πράγματι ἦτο Πρωτομαγιά καὶ τότε θὰ συνέβαινον πολλὰ παράδοξα πράγματα ἐξω, ἅτινα καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ ἴδῃ τις. Πρωτομαγιά μὲ χιόνι δηλοῖ ἀνατροπὴν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ προσδοκῶ νὰ ἴδω τὰ πάντα ἀνάποδα· νὰ ἴδω τὸν Τρικούπην γράφοντα ἀπολογίας ὑπὲρ τοῦ Σωτηροπούλου, νὰ ἴδω τὸν Κουμουνοῦρον κατηγοροῦν τὸν Ζηνοπούλου, νὰ ἴδω τὴν Πρωτὰν μὴ δημοσιεύουσαν λόγους τοῦ Δημητρακάκη, νὰ ἴδω τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς υγείας τῆς πόλεως πράγματι ὑπάρχουσαν. Ὅπως ἀποφύγω τὰ ἀπροσδόκητα ταῦτα ἀπεφάσισα νὰ μείνω ἐντὸς τῆς οἰκίας μου καὶ μὴ ἔχων τι ἄλλο νὰ πράξω σοὶ ἔγραψα τὴν παρούσαν, παρακαλῶν σε ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μὲ διαφωτίσῃς.

Ὁ σὸς
Higrec.

Υ. Γ. Τὴν στιγμήν ταύτην ἦλθεν ἡ γρατὰ ὑπρέτρια ἣτις τακτοποιεῖ τὸ δωμάτιόν μου, καὶ ἦτις μὲ ἐξάγει τῆς ἀπορίας. Ἴδου τί συνέβη. Χθὲς τὴν νύκτα ἐπειδὴ τῇ ἐχρειαζέτο χάρτης καὶ δὲν εὗρισκεν ἀλλαχοῦ ἐξεκόλλησαν ὅλα τὰ φύλλα τοῦ Ἡμεροδείκτη ἀφήσασα μόνον τὸ τελευταῖόν, διὰ τοῦτο ὁ Ἡμεροδείκτης ἐδείκνυε 30 Δεκεμβρίου. Ὅστε ἐχομέν Πρωτομαγίαν, ἀλλ' ἐγὼ ἀφίνω τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρούσης, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.